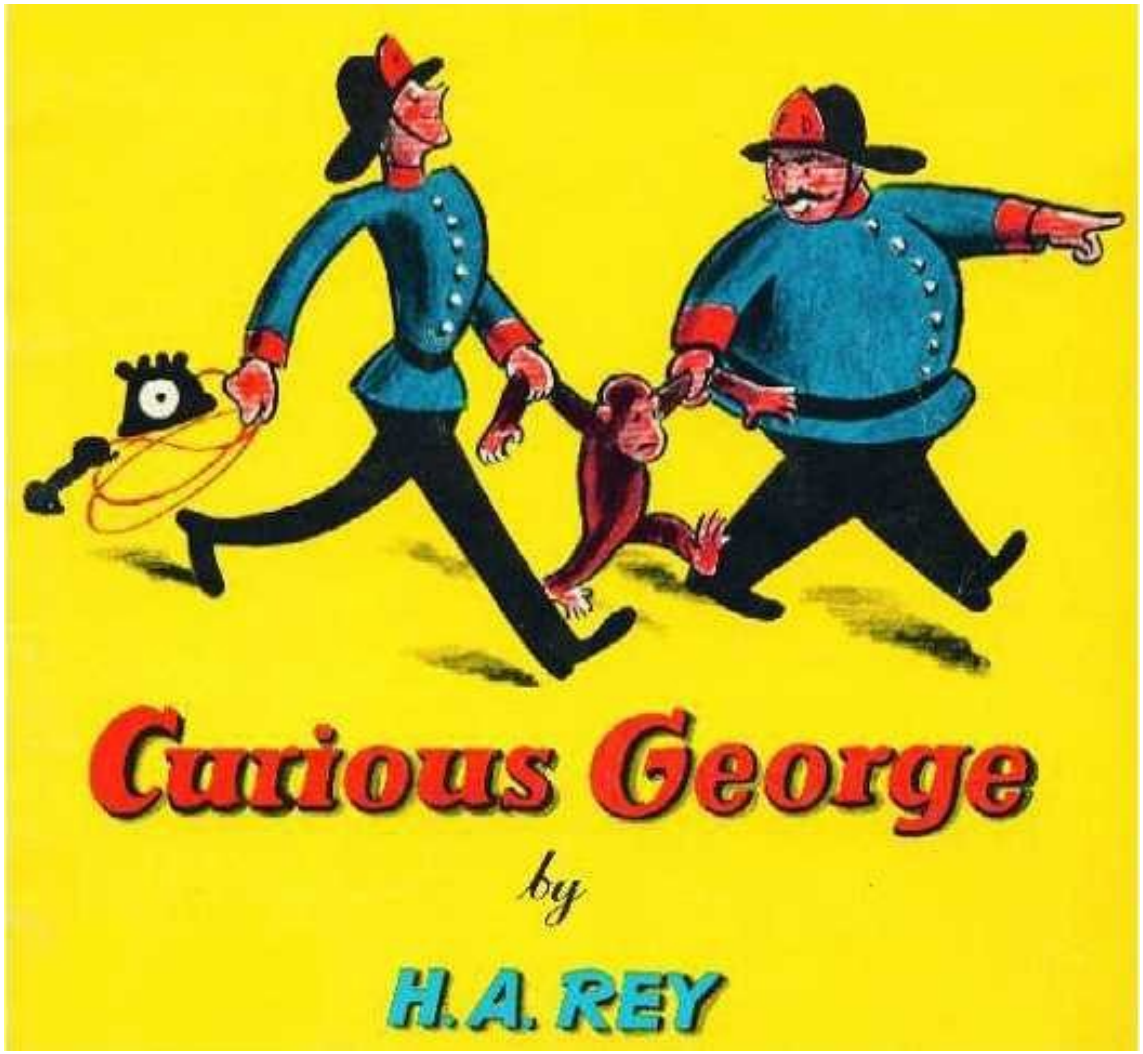

Curious George

by

H. A. REY

Acesta este George.
A trăit în Africa.
El a fost foarte fericit.
Dar a avut un defect. Era prea curios

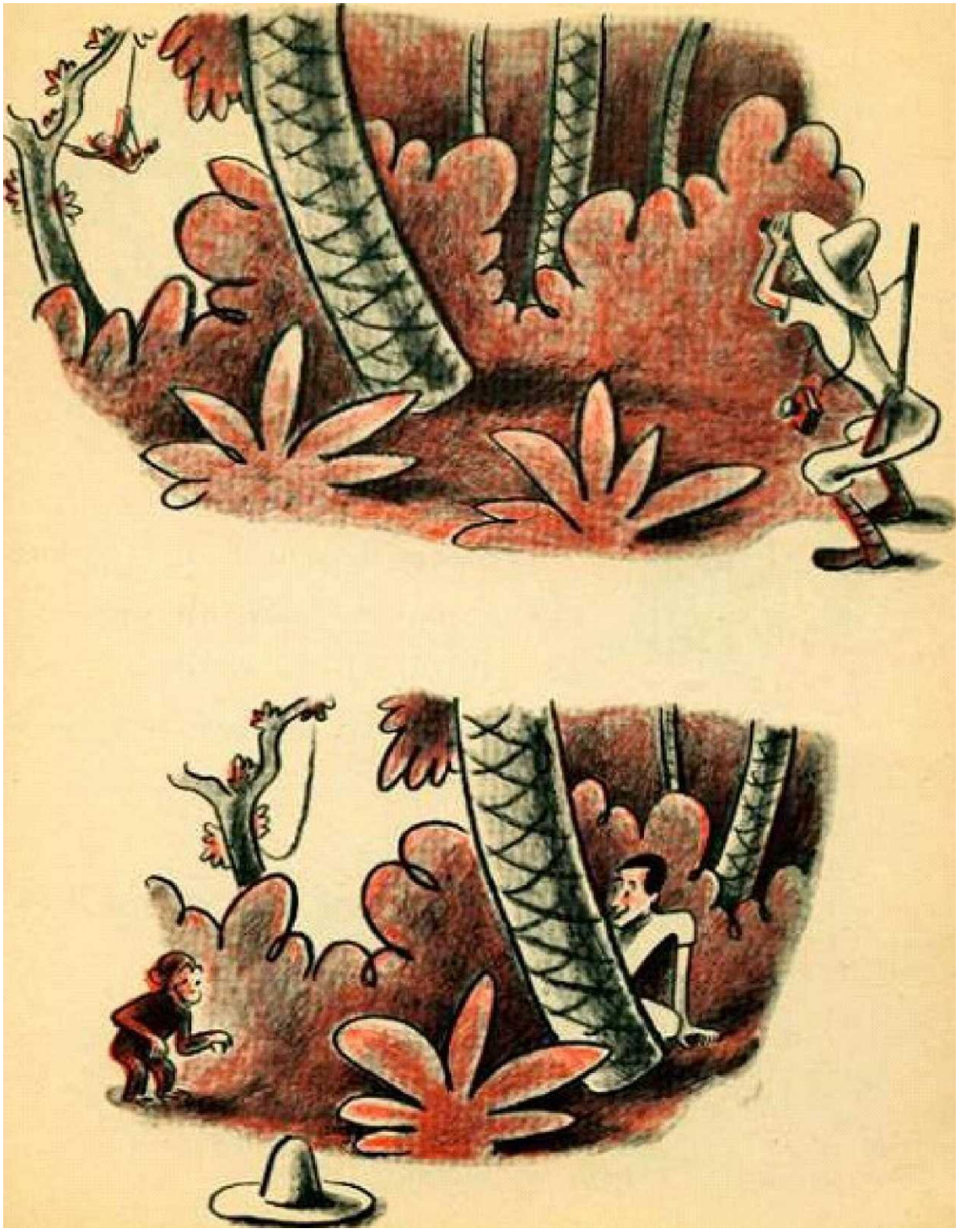

George a văzut într-o zi un om.
Avea o pălărie mare şi galbena din paie.
Omul l-a văzut şi el pe George.
„Ce maimuţa drăguţă” a spus el.
„Aş vrea să-l iau acasă cu mine”.
Omul şi-a pus pălăria jos pe pământ, şi bineînţeles, George a fost curios.
El a coborât din copac să se uite la pălăria mare galbenă.

Pălăria a fost pe capul omului.

George a crezut că ar fi frumos să o pună pe capul lui.

George a ridicat pălăria şi a pus-o pe cap.
Pălăria a acoperit capul lui George. El nu mai putea vedea.

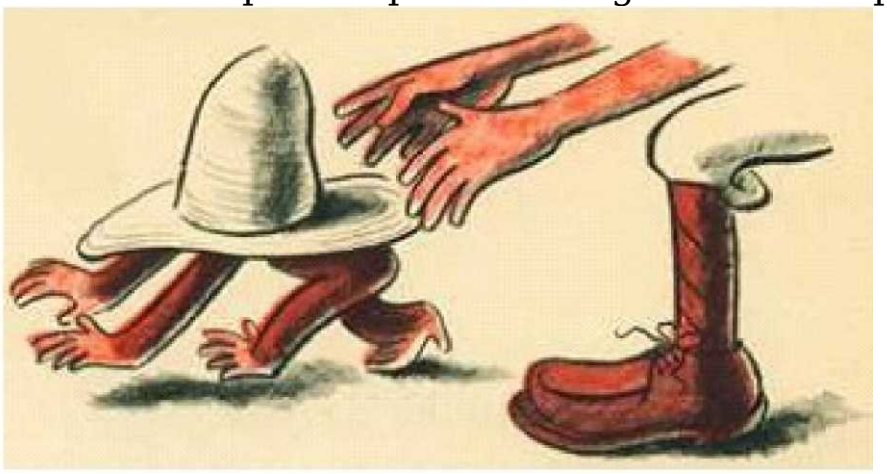

Omul l-a ridicat rapid şi l-a băgat într-un sac.

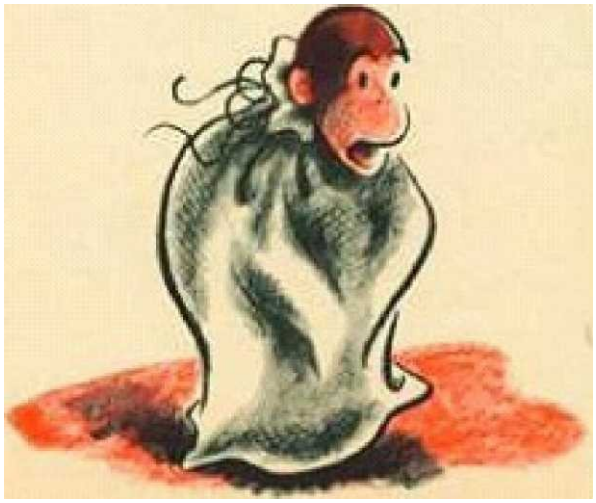

George a fost prins.

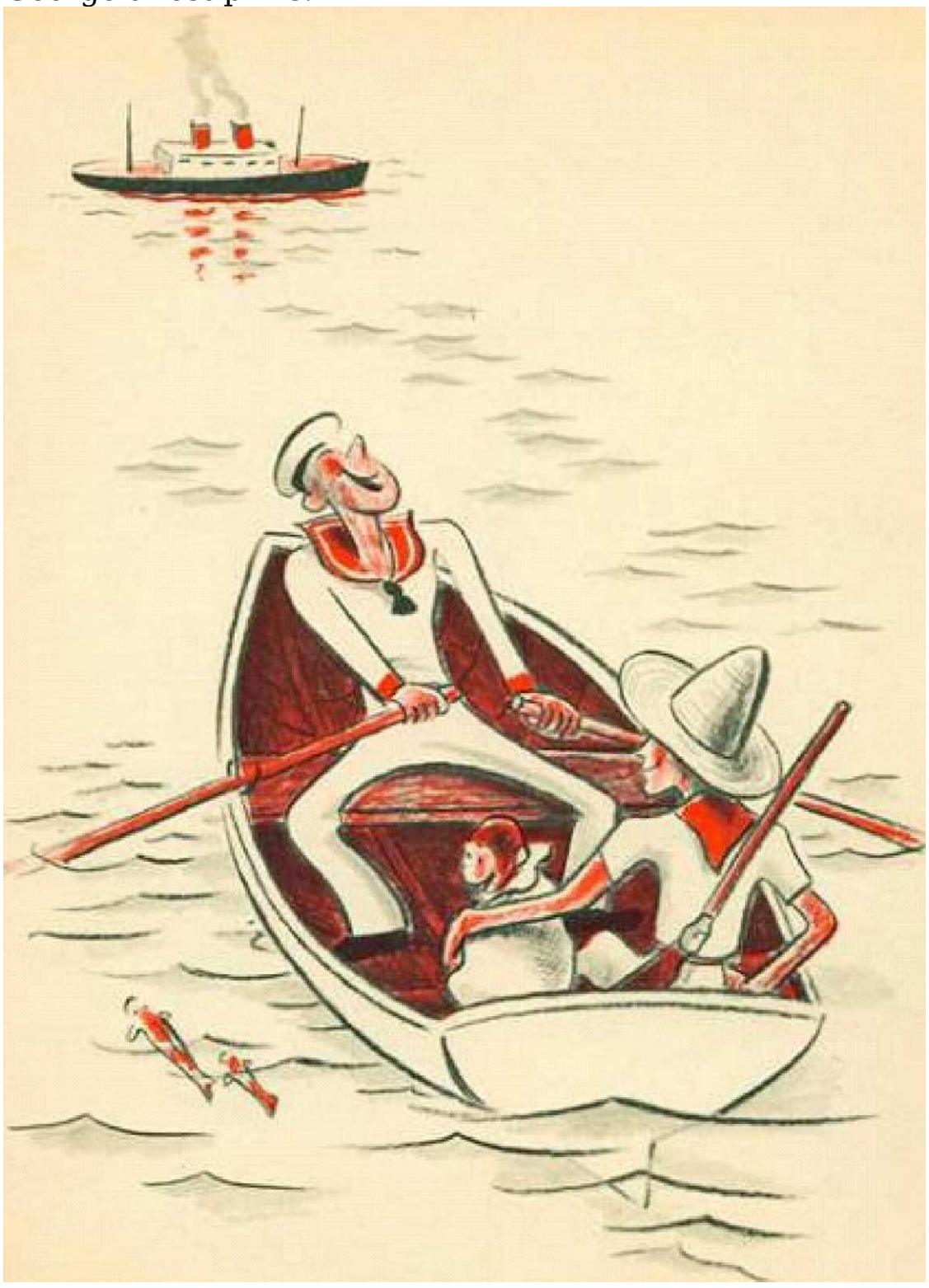

Omul cu pălăria mare galbenă l-a pus pe George într-o barca mica, şi un marinar i-a luat şi i-a dus la o barcă mare.

George era supărat, dar tot era un pic curios.

Pe vasul mare, anumite lucruri au început să se întâmple.

Omul a scos sacul.

George stătea pe un scaun mic, şi omul i-a spus:

„George, am de gând să te duc la o mare Grădina Zoologica într-un mare oraş. Îţi va plăcea acolo.

Acum du-te şi joacă-te, dar nu intra în bucluc”.

George a promis să fie cuminte.

Dar este uşor pentru maimuţe să uite.

Pe puntea vasului el a găsit nişte pescăruşi.
El se întreba cum de pot zbura. Era foarte curios.
În cele din urmă trebuia să încerce.
Părea uşor.
Dar-Oh, ce s-a întâmplat!
Prima data asta

Şi apoi ASTA!

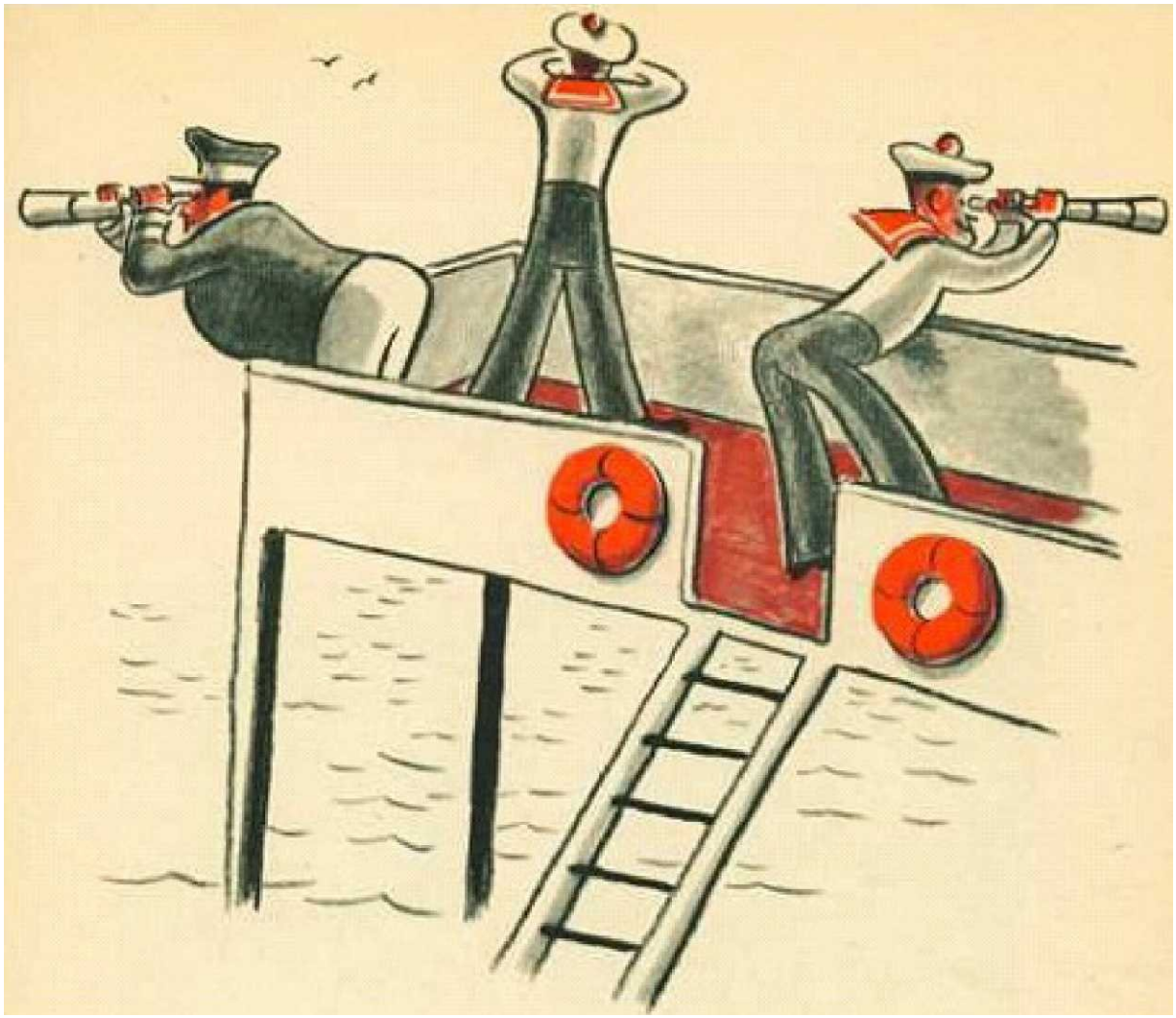

„UNDE ESTE GEORGE?”
Marinari l-au căutat şi căutat.
Într-un final l-au văzut cum se zbătea în apa, şi aproape a obosit.

„Om peste bord!” strigau marinari şi i-au aruncat un colac de salvare. George l-a prins şi s-a ţinut bine de el. În sfârşit era în siguranţă la bordul vasului.

După aceea, George era mult mai atent să fie o maimuţă buna, până când în sfârşit călătoria cea lunga saincheiat.

George a spus la revedere marinarilor, şi el şi omul cu pălăria mare galbenă au coborât de pe vas la ţărm, şi s-au intreptat spre casa omului din oraş.

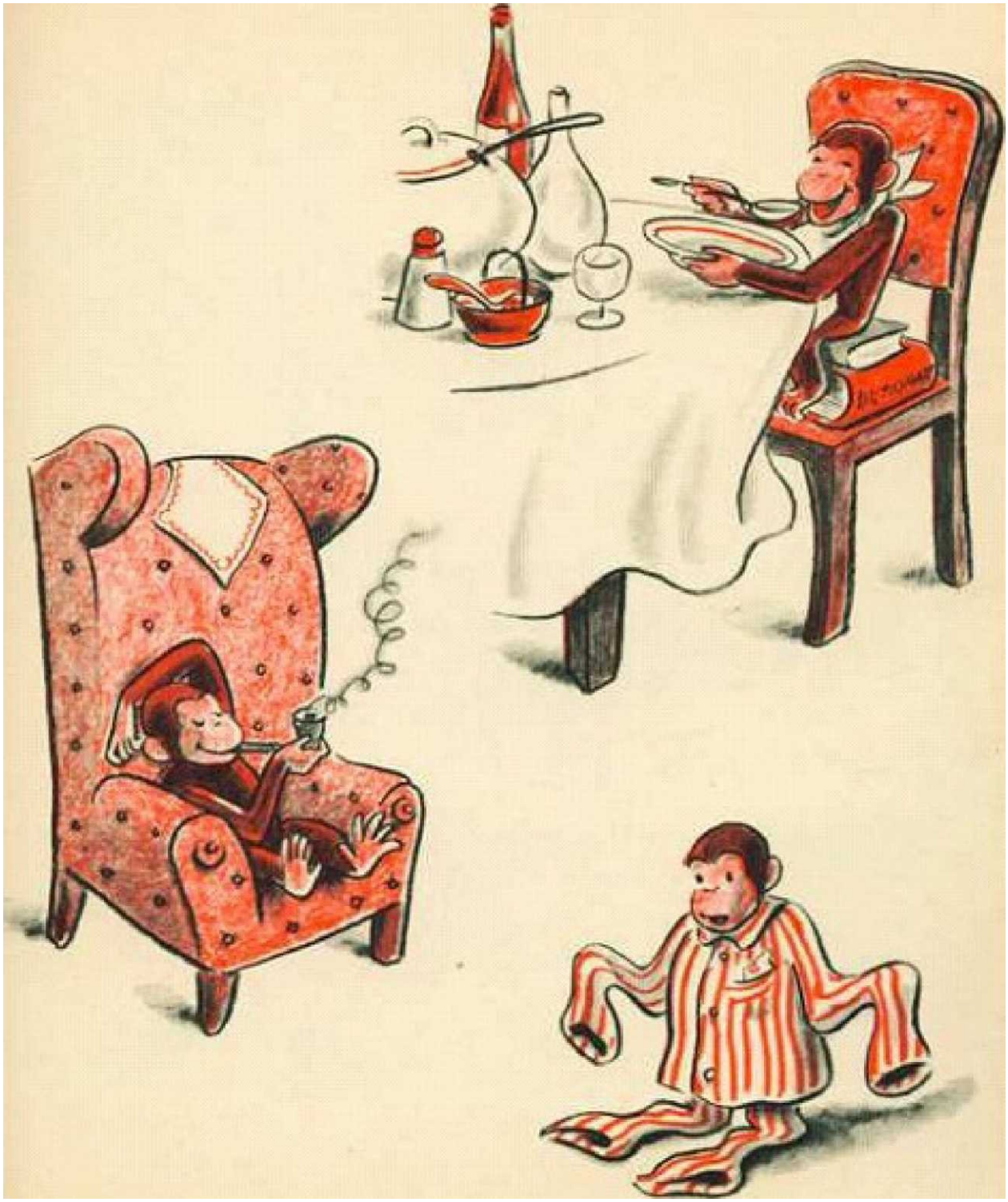

După o masa bună şi o pipa bună.
George s-a simţit foarte obosit.

El s-a tarat pana în pat şi a adormit imediat.

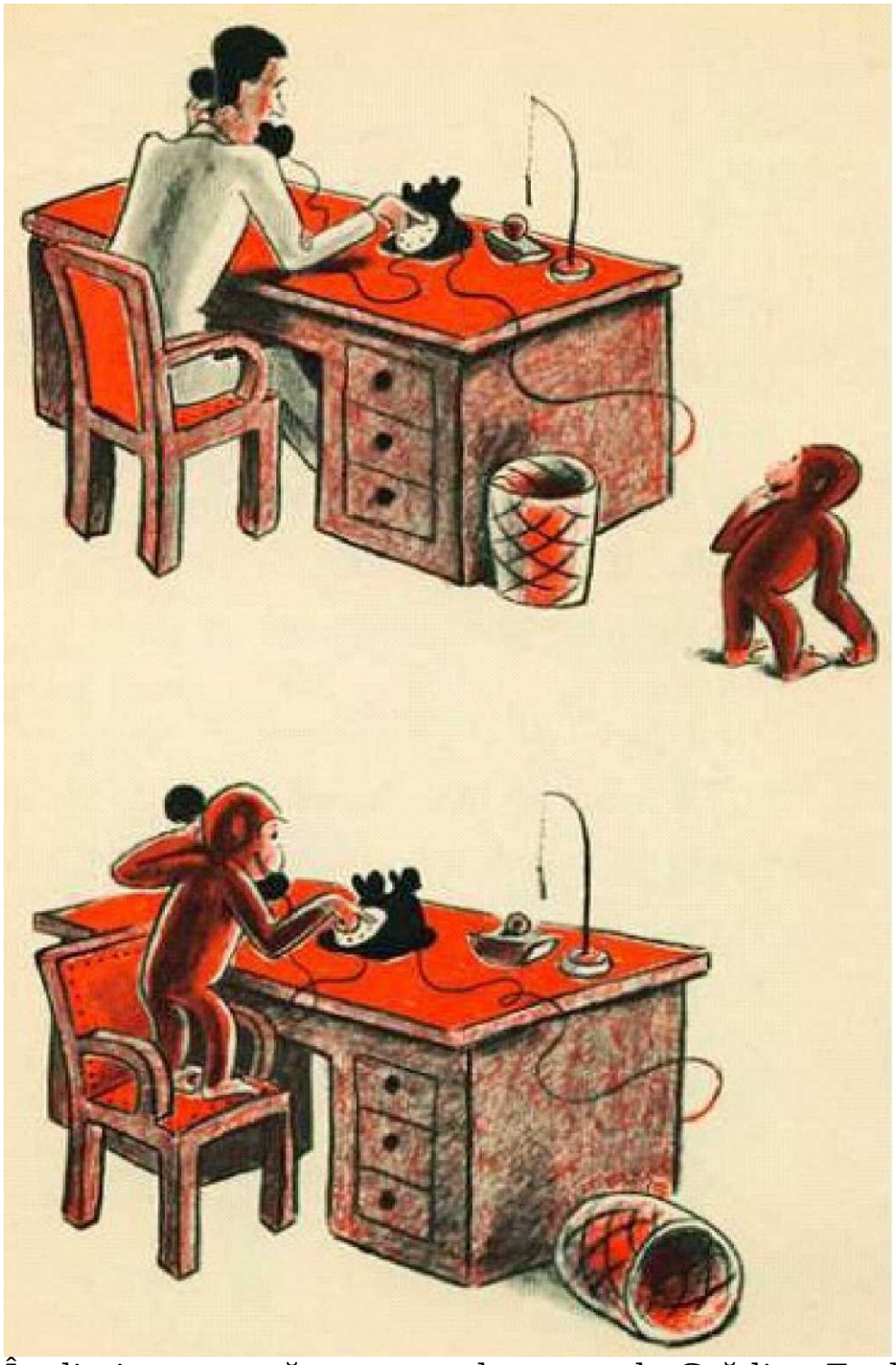

În dimineta următoare omul a sunat la Grădina Zoologica.
George l-a urmărit.
Era fascinat.
Apoi, omul a plecat.
George era curios.
George a vrut şi el să sune.
Unu, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte.
Ce distracţie!

DING-A-LING-A-LING!

GEORGE A SUNAT LA POMPIERI!

Pompierul s-a grăbit să răspundă la telefon. „Alo! Alo!” spuneau ei. Dar nu le răspundea nimeni.

Apoi au căutat după semnalul de pe harta mare care arata de unde venea apelul telefonic.

Ei nu ştiau că era GEORGE.

Ei au crezut că era un foc adevărat.

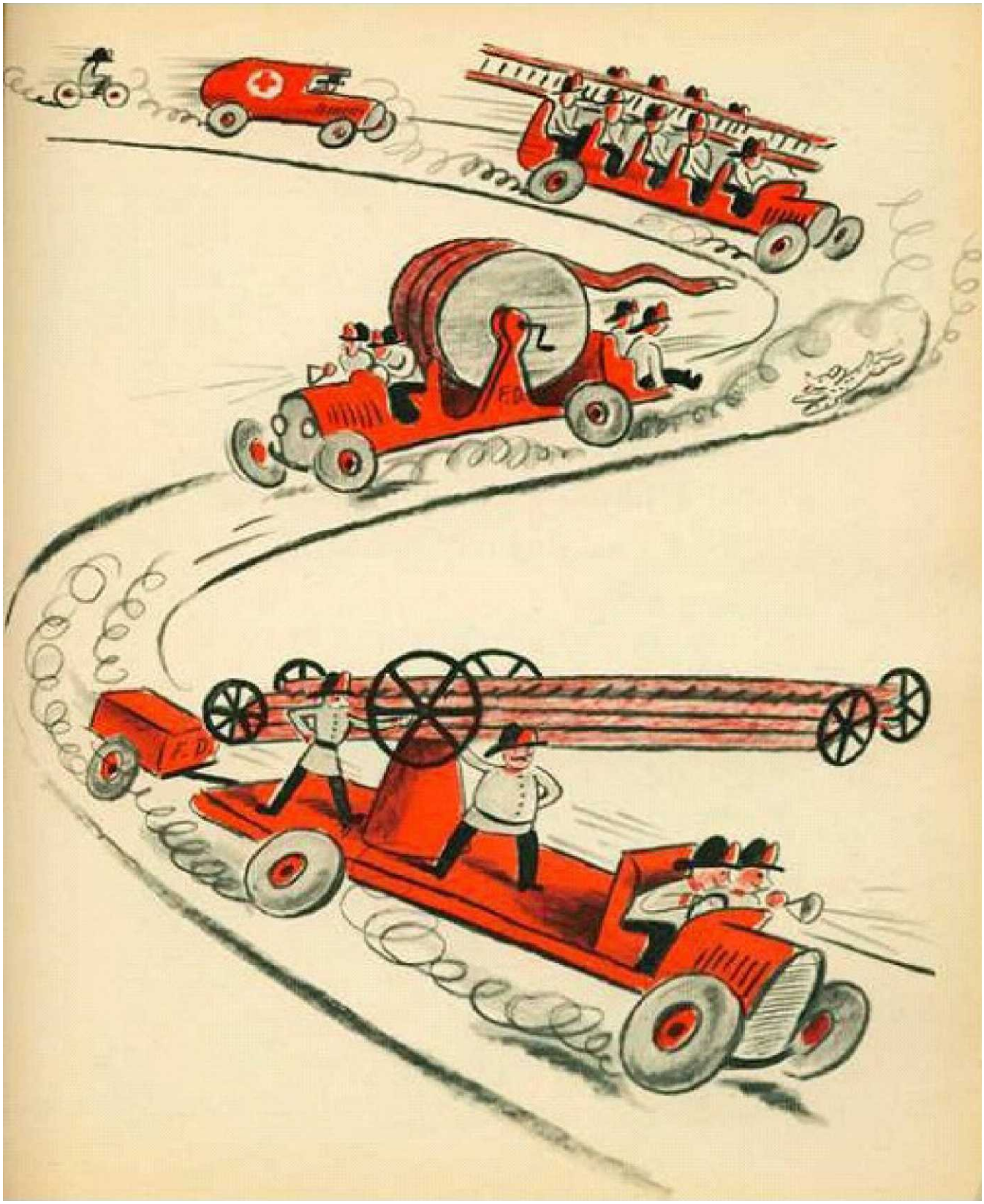

Grăbiţi-vă! Grăbiţi-vă! Grăbiţi-vă! Pompierii au sărit în maşini.
Ding-dong-ding-dong.
Toată lumea la o parte! Grăbiţi-vă! Grăbiţi-vă! Grăbiţi-vă!

Pompierii au intrat grăbiţi în casă. Au deschis uşa. NICIUN FOC!
DOAR o maimuţă mica obraznica.
„Oh, să-l prindem, să-l prindem”, strigau ei.
George a încercat să fugă.
Şi aproape a reuşit, dar s-a încurcat în firul de la telefon, şi –

Un pompier slab l-a prins de o mână şi un pompier gras de cealaltă mana.

„Ai păcălit Departamentul de Pompieri”.

spuneau ei. „V-a trebui să te închidem într-un loc unde nu mai poţi face niciun rău”.

L-au luat şi l-au trimis într-o închisoare.

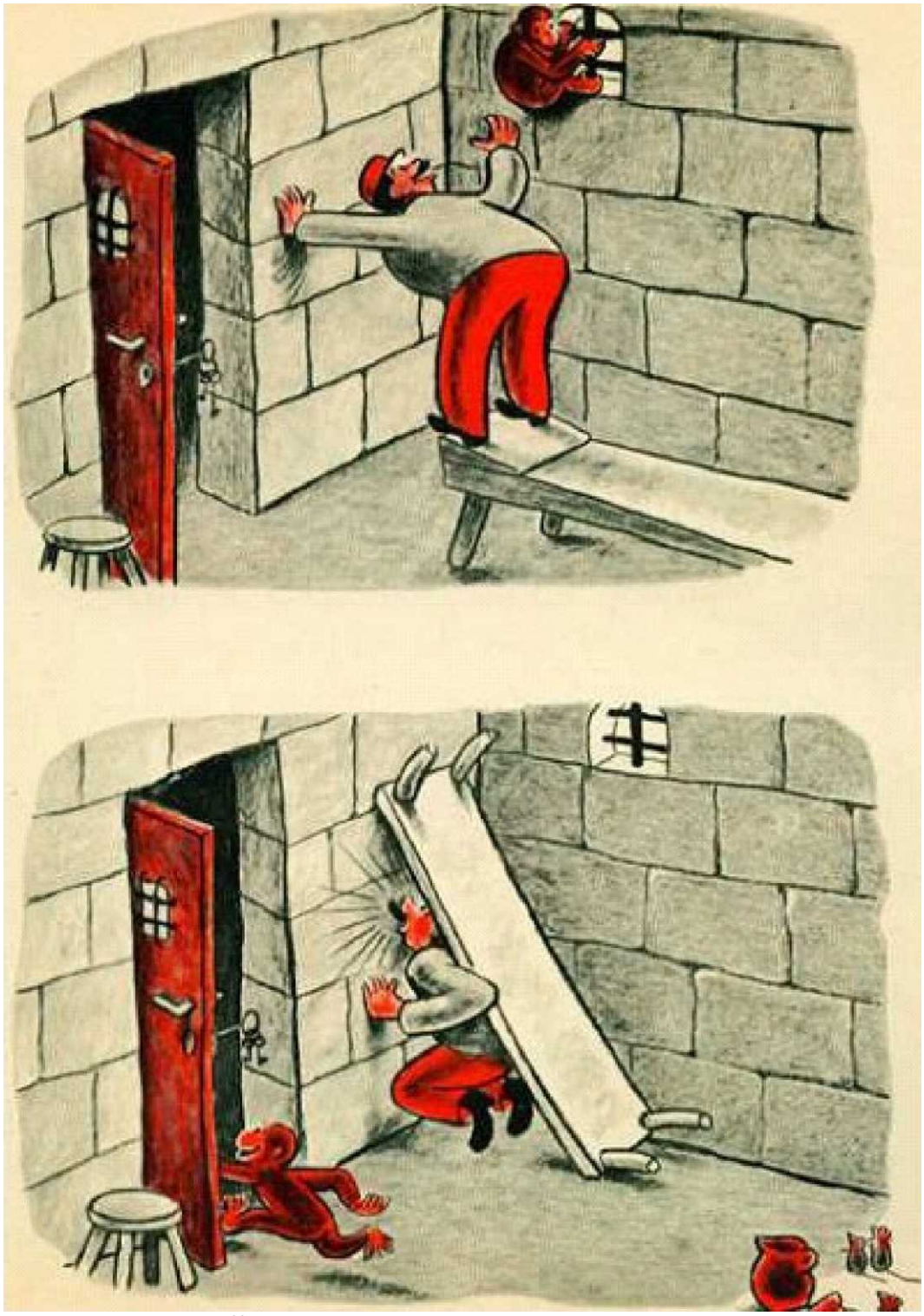

George voia să plece.
El s-a urcat pana la fereastra ca să încerce barele.
Doar ca atunci a intrat paznicul.
S-a urcat pe patul de lemn ca să-l prindă pe
George.
Dar paznicul era prea mare şi greu.
Patul s-a întors, şi paznicul a căzut, şi, iute ca fulgerul.
George a fugit prin uşa deschisă.

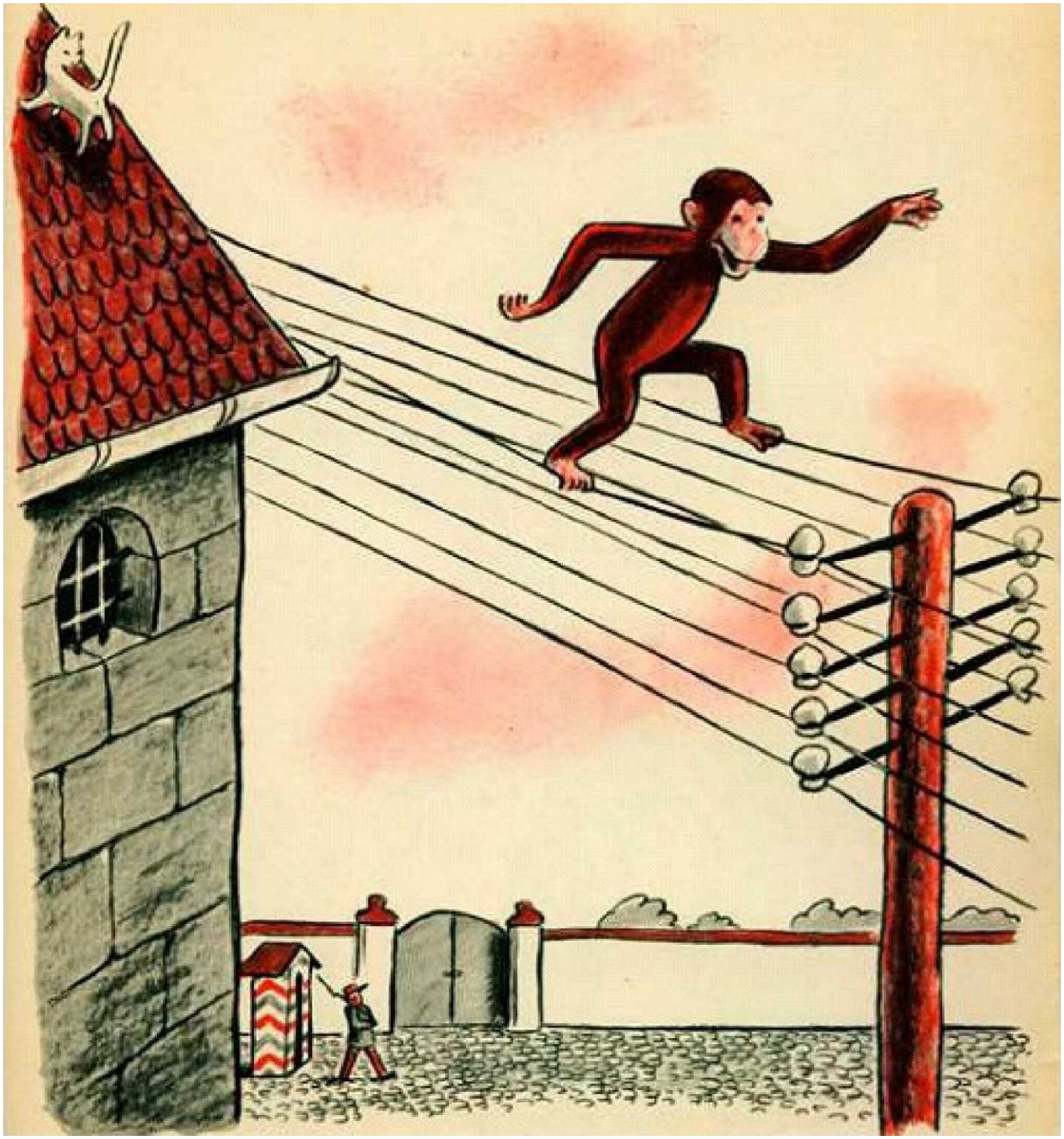

El s-a grăbit prin clădire şi s-a urcat pe acoperiş. Şi apoi el era norocos că era maimuţa.

Afară el a mers pe cablurile de telefon.

Repede şi în linişte deasupra capului paznicului.

George a plecat mai departe.

El era liber!

Jos în strada, în afara închisorii, stătea un om cu baloane.
O fetiţă mica a cumpărat un balon pentru fratele ei.
George se uita.
El era iar curios.
El simţea că trebuie să aibă un balon roşu strălucitor.
El saintins şi a încercat să ia unul, dar –

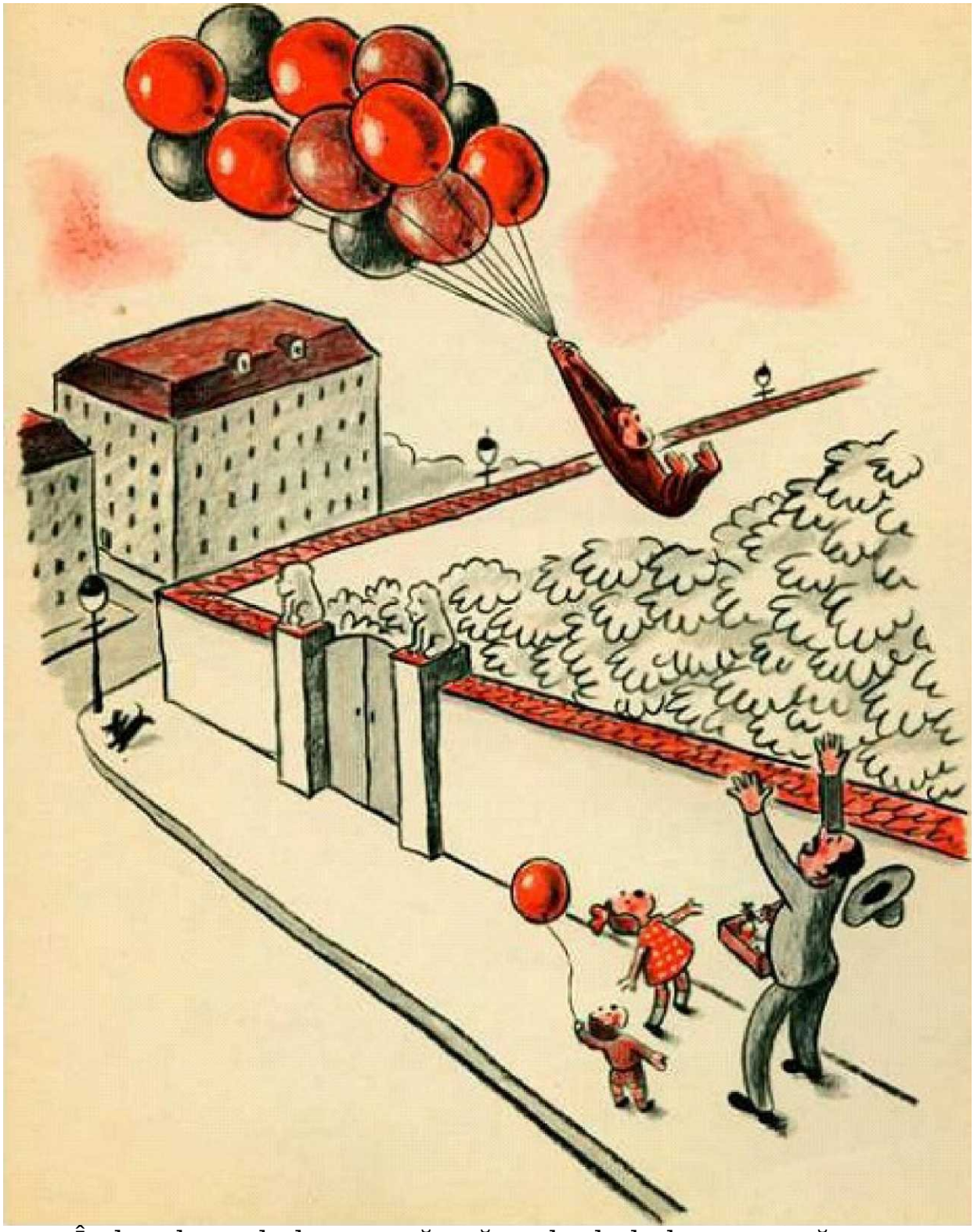

În loc de un balon, toată grămada de baloane a scăpat.

Imediat vântul le-a luat pe toate şi, împreună cu ele, şi pe George, care se ţinea de ele cu ambele mâini.

Sus, sus spunea el, mai sus şi mai sus. Casele păreau de jucărie şi persoanele ca păpuşile.

George era speriat.

El se ţinea foarte bine.

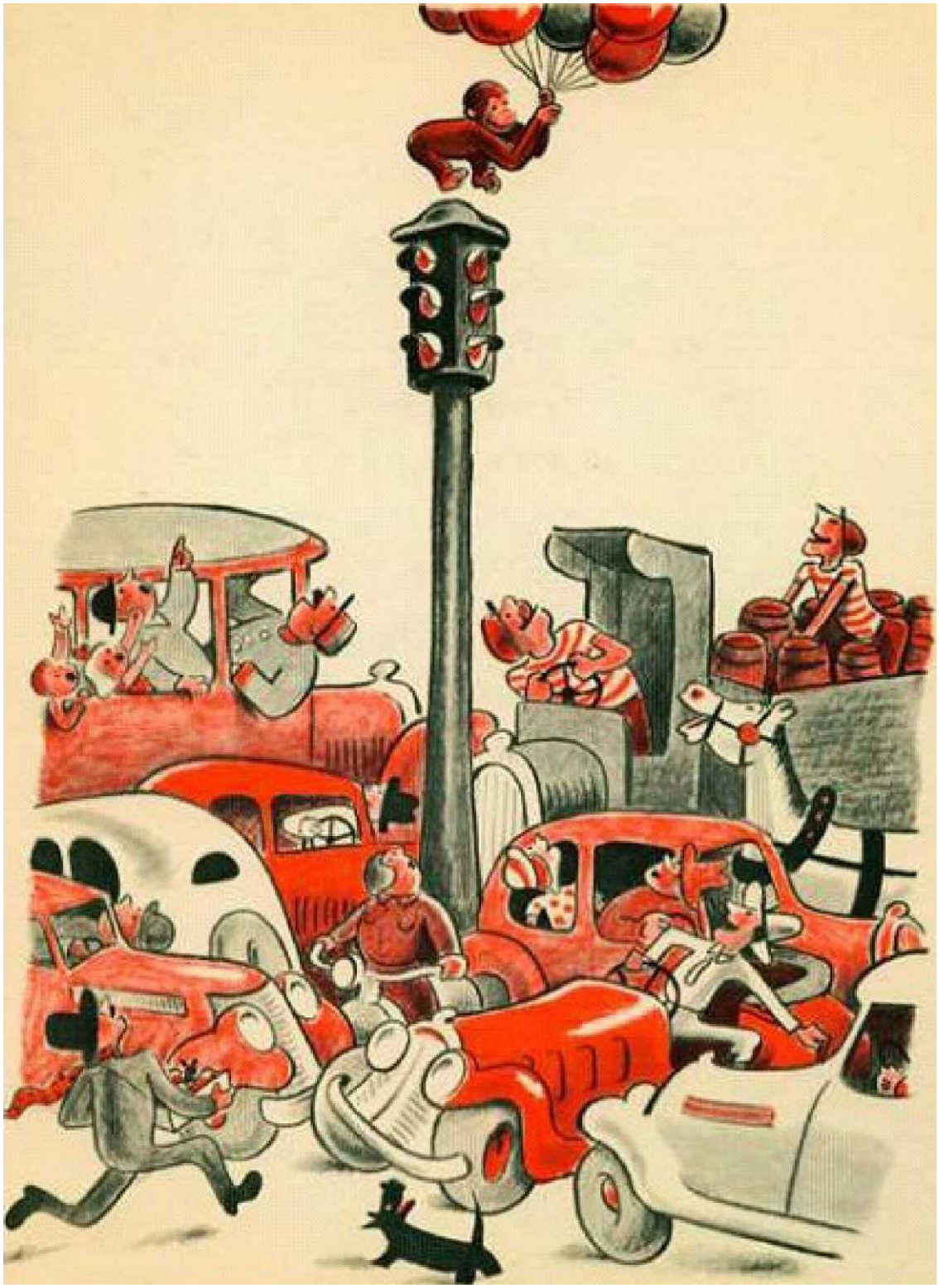

La început vântul a bătut în rafale. Apoi s-a liniştit.
În cele din urmă s-a oprit de tot.
George era foarte obosit.
Jos, jos see ducea – bump, a aterizat pe un semafor.
Toată lumea a fost surprinsa.
Traficul s-a încurcat.

George nu ştia ce să facă, şi apoi a auzit pe cineva strigând, „GEORGE!” El s-a uitat jos şi şi-a văzut prietenul, omul cu pălăria mare galbenă!

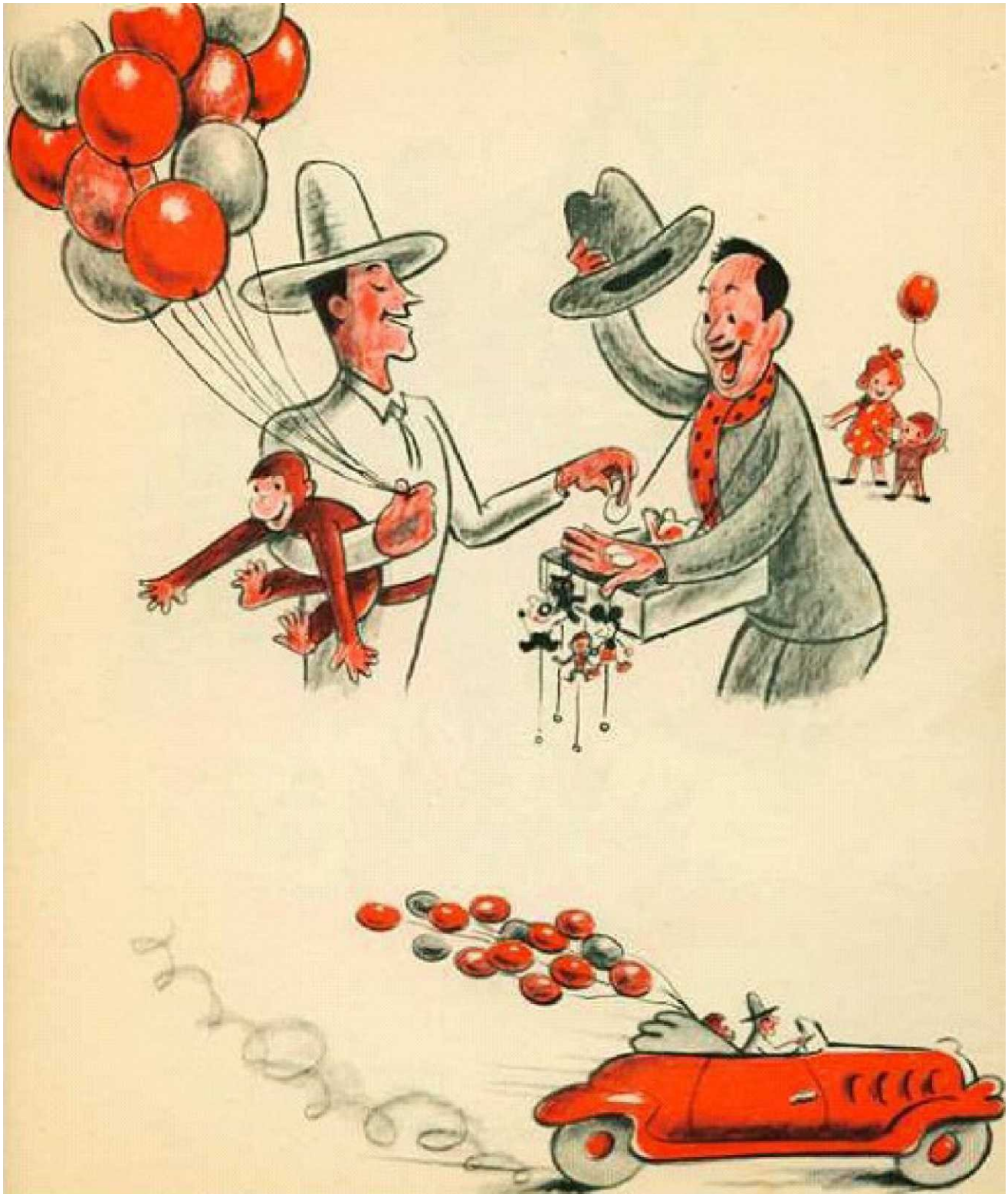

George era foarte fericit. Omul era fericit şi el. George a coborât de pe stâlp, şi omul cu pălăria mare galbenă lăpuş sub braţ. Apoi a plătit omului cu baloane toate baloanele.

Şi apoi George şi omul s-au urcat în maşină, şi au plecat –

La Grădina Zoologica! Ce loc frumos pentru George!